

Một trong những công việc nhà của phe đội ông con gái, khi n cho quý bà quý cô nhà u khi phải nhận một “âm thanh m g m nh m n i đội đầu cô đội n” của mình, đó là công việc nhà u.

Đội đầu n t n i đội đầu vò vò y, ng i ta đã nhái theo bài hát “Hòn vò ng phu” nhà sau :

- Bao nhiêu đêm c m roi đội ng đội i ch ng v ,
Bao nhiêu đêm vòng tay đội ng nghe ch ng th .

Không hiểu bên Tây sĩ, ng i ta nhà u ra làm sao và nhà u theo phong cách nào ? Ch còn t i Vi t Nam, ng i ta nhà u m i n i, trong m i lúc và v i b t k lý do nào. Vui cũng nhà u, buồn cũng nhà u và th m chí mu n nhà u là nhà u, ch ng c n lý do nào s t.

Vì v y, phong trào nhà u c “liên t c phát triển”. Ch th mà đội t n c mình thu c vào h ng nghèo r t mừng t i, nh ng l i có m t đội y đội nh ng th bia n i ti ng trên th gi i và hàng năm ng i ta s n xu t ra không bi t bao nhiêu tri u lít bia.

(Hình minh h a)

Rồi trong nhò ng ngày gòn đây tởi Saigon, xuỏt hiẻn hàng loỏt nhò ng “làng nỏỏ ng”, làng “lỏỏ u”...Cỏ chiỏỏ u chiỏỏ u đi ngang qua nhò ng thỏ làng này, mùi thỏ t thỏ cá mú bỏ c lên làm điỏỏ c mũi hàng xóm. Tỏ t cỏ nhò ng điỏỏ u y, gỏ đã có đỏ p trình làng.

Riẻng hôm nay, gỏ sỏ nhìn hiẻn tỏỏ ng nhỏ u đỏỏ i gỏc đỏ cỏ a anh đỏ n ông cũng nhỏ cỏ a chỏ đỏ n bà, đỏ rỏ i đi đỏ n mỏ t kỏ t luỏ n cỏ thỏ, đó là ta phỏ i nhỏ u nhỏ thỏ nào cho đáng mỏ t mảy râu.

Tuy nhiên, trỏỏ c khi đi sâu vào chi tiỏt, gỏ xin đỏ cỏ p tỏ i vỏ sỏ tỏ cỏ a trỏỏ ng phỏi nhỏ u, đó chính là Lỏỏ u linh.

Theo sách vỏ thì Lỏỏ u linh tỏ là Bá luân, ngỏỏ i đỏ i Tỏ n. Ông thuỏ c nhóm “thỏ t hiẻn”, tỏ c là mỏ t trong bỏ y vỏ hiẻn tài ỏ Trú c lâm, tính tình phóng khoáng, thích uỏ ng rỏỏ u lỏ i giỏ i thỏ vắn. Ông đã đỏ lỏ i cho đỏ i mỏ t bài thỏ bỏ t hỏ, ca ngỏ i cỏ t cách phong lỏ u cỏ a viỏ c uỏ ng rỏỏ u. Bài thỏ ỏ y mang tỏ a đỏ là “tỏ u đỏ c tỏ ng”. Chỏ thỏ mà trong “Cung oán ngâm khúc” có câu :
- Cỏ tiên, rỏỏ u thánh ai bỏ ng,

Lỏỏ u linh, Đỏ thích là làng tri âm.

Tỏ c truyỏ n trỏ ng : vào mỏ t đêm trắng thanh gió mát, ông ngỏ i uỏ ng rỏỏ u và ngâm thỏ vỏ i các “chiỏ n hỏ u” trên mỏ t chiỏ c thuyỏ n. Trong lúc cao hỏ ng, ông đỏ ng lên, loỏ ng choỏ ng bỏỏ c tỏ i mũi thuyỏ n. Nhìn thỏ y vỏ ng trắng lung linh đỏỏ i đáy nỏỏ c mà cỏ ngỏ là lỏ lỏ ng trên bầu trỏ i, ông liỏ n giang tay nhỏ y xuỏ ng ôm lỏ y trỏ n vỏ ng trắng và bỏ thỏ là...dòng nỏỏ c cuỏ n trôi.

Tỏ đó cho đỏ n nay, dân bỏ m nhỏ u vỏ n thỏỏ ng đỏỏ c gỏ i là đỏ tỏ cỏ a Lỏỏ u linh và tôn ông làm sỏ tỏ cỏ a mình.

Nhiỏ u ngỏỏ i cho rỏ ng :

- Đỏ i vỏ i phỏ n lỏ n đỏ n ông con giai, thì tình yêu đi vào trái tim thỏỏ ng phỏ i rỏ qua ngỏ đỏỏ ng cỏ a bao tỏ .

Đỏ u đó chỏ ng tỏ rỏ ng anh đỏ n ông con giai nào cũng khoái ăn ngon. Thỏ nhỏ ng, đỏ ăn thỏ nh soỏ n mà thiỏ u chỏ t cay cay đỏ đỏ a mỏ i thì cũng hóa thành nhỏ t nhỏ o nhỏ ngỏỏ i xỏ a đã bỏ o :
- Cỏ không rỏỏ u nhỏ kiỏ u không cỏ . Đỏ rỏỏ c kiỏ u mà không có cha chỏ sỏ thì còn ra cái thỏ

thì ng chi nà.

Chính vì vậy, rồ u đã xu t hi n t m t thu r t xa xa và có m t trên t ng cây s n i các dân t c, t đông sang tây, t c chí kim và làm thành nét đ p riêng c a văn hóa. Ch th mà trong ngành du l ch, ng i ta đã đ a ra chiêu bài n n “văn hóa m th c” c a dân t c mình đ thêm ph n h p đ n h u đ b m óc túi du khách.

Gã không bi t ai là ng i đ u tiên đã ch bi n nên rồ u. Thôi thì đành đ a vào Kinh thánh vậy. Theo sách Sáng th ký : sau c n đ i h ng th y, khi n c đã rút h t, thì Noe đã trông nho và làm rồ u. Ông cũng đã nh u m t ch u túy lúy v i nh ng x rồ u đ u tiên c a mình.

Và th là chuy n nh u đ c ph bi n và tr thành m t t p t c c a loài ng i. Hai tên b n kh rách áo ôm lâu ngày g p nhau, th nào cũng ph i làm x ng x ng v i nhau vài tảo. Các chính kh a h i đàm “mí” nhau và khi cu c h i đàm k t thúc, th nào cũng ph i có màn chiêu đãi t c tùng.

Cũng b i l y, mà các c ta ngày x a đã b o :

- Nam vô t u nh k vô phong, có nghĩa là đ n ông con giai mà không bi t u ng rồ u thì nh c treo mà không có gió. rũ.

Gã xin ghi l i n i đây tâm s bu n c a m t anh con giai không bi t nh u, đ c đ ng trên báo “Ph n Ch nh t” :

“ Khi còn đ c thân m i l n đ c b n bè m i đi d đám t c, tôi đ u ph i len lén ch n nh ng bàn t p trung phái n và cũng ch n cho mình m t lo i th c u ng gi ng y nh h là m t chai...n c ng t! Trong lúc b n bè cùng “h” đang hí h ng v i nh ng ly bia vàng óng, sóng sánh b t, t ng b ng hô vang “Zdoô, zdoô...” m t cách h t s c sôi đ ng, thì tôi ch bi t c m cúi g p l y g p đ cho đ n món cu i cùng h u đ c...ra v ! Đ n khi l p gia đình, đi u kém nay m n này l i càng đ c b c l rõ ràng h n. Ngay vào ngày c i, th ng chú r là ng i “b” u ng nhi u nh t. H t bàn này đ n bàn khác, h t ng i này chúc m ng đ n ng i kia m i m c. M c dù đã “t nh lòng” ph i ki m ch t i đa đ b o đ m cho m t đêm tân hôn...c c k t nh tảo, nh ng tr c nh ng l i chúc t ng quá chân thành c a b n bè, c a bà con hai h , tôi cũng ráng g ng mìn...u ng, nh đ nu t c n t ng l i chúc m ng chí tình chí nghĩa y! Cho t i bàn cu i cùng, tôi ch còn nh đ c mang máng hình nh có ai đó đã...vác tôi ra xe taxi r i đ a v nhà tr c khi tàn t c c i! Đ n khi gi t mình t nh gi c đã là b y gi sáng c a ngày hôm sau và đi u ch c ch n r ng trong đêm tân hôn đó, chú r v n còn là chú r và t nhiên cô dâu cũng v n còn là cô dâu, ch ng chút m y may xây x c. Đâu đã h t, đi u kém may m n y v n còn theo đ i tôi

cho đ n bây giờ. Ch ng là gia đình bên v tôi r t đông ng i, b n anh em trai c ng thêm v i ba ng i anh c t chèo, v chi là b y ng i và ai cũng u ng bia nh u ng...n c mía, ch i loì mình tôi là “y m th”. Nh ng lúc giờ t t, tôi ch còn bi t ng i khép nép bên v đ đ c “che ch” kh i b ép u ng...Có th nhi u bà v c nghĩ ch ng mình không bi t u ng r u là m t đi u h nh phúc, nh ng các bà đâu có th hi u h t đ c nh ng “n i th n thùng” c a các ông m i khi đ ng chuy n. Đàn ông đàn ang nh tôi mà không bi t u ng r u qu đáng x u h . Vì th , n u cho tôi m t đi u c, tôi s ch ng do d nói ngay r ng :

Ph i chi tôi cũng bi t...nh u”.

N u nh cô gái i th i đã tâm s :

- Không ch ng kh i m ch em i!

Thì h n anh chàng này cũng ph i i n ti ng mà kêu lên :

- Không nh u kh i m anh em i!

Đã v y, nhi u lúc ch ng mu n nh u mà cũng v n b nh u và b t bu c ph i nh u, thì nào có khoái, có vui s ng gì cho cam. Dĩ nhiên ở đây gã không bàn t i nh ng v sáng say chi u x n t i lần quay, thu c hàng cao th võ lâm, b m nh u m n tính hay dân ghi n h ng n ng, dám v ng c tuyên b :

- Thà b ...v còn h n b ...nh u.

Nh ng ch xin đ c p đ n nh ng đ ng th ng th ng b c trung, m i khi nh u đ u có nh ng lý do chính đáng và i m lúc có c gi y phép c a...bà xã n a. V y t i sao nh ng đ ng y i nh u, hay nói m t cách khác, nh ng đ ng y nh u đ làm gì ? Đ a vào m t bài báo trên “Ph n Ch nh t” gã xin b túc và đ a ra nh ng lý do khi n ng i ta nh u m t cách r t chính đáng.

Lý do th nh t, đó là ph i nh u thì m i có ti n.

M i nghe qua i phát bi u này thì th y nó có v vô lý, b i vì theo lu t kinh t : càng đông vui thì i càng hao. Nh u mi t thì th nào cũng m c ch ng “viêm màng túi” kinh niên. Th nh ng, n u suy nghĩ m t chút, gã th y cũng đúng.

Có m t anh b n, ch m t doanh nghi p t nhân, v n đ c xem là “chuyên gia” nh u. G i đi n tho i tìm anh ta th ng đ c nghe con gái anh ta tr i :

- Ba con đi nh u r i.

Và anh ta phải “thay” chỗ ng quán xuy n công vi c s n xu t , trông coi c s kiêm luôn ngh...”ch đi m” :

- Anh y đang ng i v i ông n , ông kia quán...

Còn anh ta thì i tâm s :

- Nhà u hoài chán m, nhà v i v con thích h n, nh ng có nh u m i ký đ c nh u h p đ ng làm ăn. Hoàn t t h p đ ng, i i gì cũng i...nh u ti p đ ki m h p đ ng m i, c th mà nh u quanh năm.

Có i đúng nh v y. Th i bu i kinh doanh c nh tranh kh c li t, c s c a anh ta thì nh , v n ít nh ng đ u đ u có h p đ ng đ làm, đ tr i ng công nh n, nhà x ng, đi n n c, thu má và quan tr ng nh t, đã nuôi s ng c gia đình b m , v ch ng và ba cô con gái. Tuy r ng trong đó có công s c không ít c a ng i v : hi u ch ng và giúp ch ng.

Lý do th hai đó là nh u đ t ra có tí quy n, tí ch c và cũng b th nh ai.

M t anh b n khác, ngoài nh ng ti c nh u nhà hàng đ c ng i ta m i, anh ta cũng th ng t ch c nh u t i nhà v i danh nghĩa là đám gi . Gi bên n i, r i gi bên ngo i. Khách đ c m i toàn nh ng nh n v t có “máu m t”, thiên h nh n vào ph i n ph c sát đ t quy n cao ch c tr ng c a anh ta. Có i n ng i ta th c m c không bi t là gi ai, h i ra m i hay :

- Gi ng i em h c a ông n i, mà khi m t m i có vài tu i, gia ch cũng ch ng còn nh tên là gì, nên ch g i là gi...ông tr !

Lý do th ba đó là nh u đ th t ch t tình bè b n.

Nh trên gã đã nói : hai tên b n cũ lâu ngày g p nhau thì ch c n làm m y ly là s ng i bi t bao nhiêu k ni m êm đ p c a m t thu xa x a. H n th n a, khi r u đã ng m vào i c ph ng t ng, lúc b y gi các chi n h u tha h mà “n ”, s n sàng t i tâm can tì ph c a mình. Nh ng chuy n không th nói v i bà xã, thì lúc này là lúc thu n ti n nh t đ tuôn ra r ng r ng cho các chi n h u.

N u nhà :

- Nh t v nh gi i.

Còn bây gi và đây :

- Tr i ch b ng cái vung, thì bà xã ch c ch n cũng ch ng là cái th gì c .

Rũ u mĩ mang trí hóa, giũ i bũ t cũ n sũ u và làm cho tình nghĩa tuân chũ y tràn trũ và lai láng khiũ n các chiũ n hũ u sũ n sàng cũ m thông, không phũ i chũ chín bũ làm mũũ i, mà nhiũ u khi chín bũ làm mũũ i mũ t mũũ i hai không chũ ng. Và khi tũ i màn chũt cũ a vũ kũ ch, các chiũ n hũ u sũ hũn nhau chũn chũ t, hay ôm lũ y nhau mà khóc thũt thũt, lĩm lĩy bi đĩt hũ n cũ đũ n bà con gái bũ i phũ n.

Sau cùng, lý do thũ tũ đũ là nhũ u đũ nói cho thiên hũ biũ t rũ ng :

- Ta đây là loũ i đũ n ông chính hiũ u con nai vàng.

Thũ c vũ y, bũ râu là đũ u chũ đũ phân biũ t đũ n ông đũ n bà, nhũ các cũ ta ngày xũ a đã bũ o :

- Đũ n ông không râu bũ t nghiũ,

Đũ n bà không vú lũ y gì nuôi con.

Thũ nhũ ng, ngoài bũ râu ra, viũ c nhũ u cũũ đã trũ nên đũ u chũ đũ phân biũ t đũ n bà đũ n ông. Sũ dĩ nhũ vũ y vì dân nhũ u hũ u nhũ toàn đũ n ông, còn đũ n bà hũ u nhũ chũ ng thũ y...nhũ u bao giũ .

Gũ chũ xin nói “hũ u nhũ” mà thôi, bũ i vì cũũ có nhũ ng chũ đũ n bà uũ ng rũũ u nhũ hũ chìm và cũũ có nhũ ng chũ đàn bà...mũ c râu mũ c ria, oai ra phũ t. Trong khi đũ lũ i có nhũ ng anh đũ n ông chũ biũ t “phĩ mũ i” và cũ m thì nhũ n nhũ i trũ n tru, có vĩc kĩnh lũp ra soi cũũ chũ ng tìm thũ y đũũ c mũ t cũ ng râu.

Tuy nhiên, đũ u quan trũ ng hũ n, đũ là khi nhũ u sũ ng sũ ng, ngũũ i ta mũ i đũ bũ tũ ra mình là đũ ng “nam nhi đũ i trũũ ng phu”. Gũ tìm thũ y trên báo “phũ nũ Chũ nhũ t” tâm sũ cũ a mũ t anh bũ n đũ tìm “bũ n lĩnh đũ n ông” trong viũ c nhũ u nhũ thũ này :

“Sau khi lũ y vũ, nhũ u không đũ nhũ u, các chiũ n hũ u cho rũ ng bĩy giũ tũ sũ vũ, “không xũi đũũ c”. Tũ ái nhũ i lũn, chũ ng tũ ta đây không sũ ai hũ t. Thũ là tũ đũ tũ lũn lũn sũ ng trong tình trũ ng “bũ n nhũ u mũ t bên và em mũ t bên”. Cho đũ n lúc vũ tũ “tũyũn chiũ n” vũ i nhũ u, nũng lũn than vũn cũ n nhũ n, kũu ca, nhũ i giũ n bũ o rũ ng thũ t bũ t hũ nh khi kũ t hũn vũ i mũ t cũũ...hũ hũm, thì tũ thũ c sũ hoũ ng hũ t. Buũ n quá, tũ lũ i tiũ p tũ c tìm vui trong men nhũ u. Khi nhũ u, tũ đũũ c các chiũ n hũ u tung hũ, đũũ c em út tũn sũng và nhiũ u thũ mà lúc tàn canh tũ không có đũũ c...Trong bũn nhũ u tũ t cũ đũ u bĩnh đũ ng, hũ n thũ nũ a, nó giũ i tũ a biũ t bao buũ n bũ c. Cũng lũ a vũ i tũ, bũ n bũ nhiũ u đũ a đã giũu sang thũn đũ t, còn tũ vũ n cũ quũn. Nhũ ng trong bũn nhũ u, “nhũ

ngói cũng như nhà tranh”, tôi cũng ngon như ai nữa biết chứ và chứ chi...Và tôi cho rằng tôi là người yêu đầu tiên, nhưng khi nhận ra tôi thấy mình có thể “bên lãnh đôn ông”.

Bên lãnh đôn ông này được bên xóm nhà khi nhận ra đã thấm vào nhà sau :

Bên xóm thấy mình là người thông minh. Ý kiến bên hoàn toàn đúng và dĩ nhiên ý kiến khác hoàn toàn sai. Bên sẵn sàng “nhảy xuống phun châu” với bất kỳ ai, với bất kỳ thứ tài nào, còn thiên hạ đang nhìn tai họ nghe thì bên đó lơ đãng nghe. Rồi cuối cùng, sự cãi vã là điều không thể tránh khỏi khi mỗi người đều...thông minh.

Bên xóm thấy mình là người giàu nhất trên thế giới, thậm chí sẵn sàng bao luôn bất kỳ ai, hay mua thêm rượu mới mỗi người cùng uống, bởi vì bên luôn có sự nóng nực núi lửa. Điều với bên, thân xác chỉ là cát bụi, danh vọng chỉ là mây khói và tiền bạc chỉ là...bùn đất mà thôi.

Bên xóm thấy mình là người gan dạ, sẵn sàng đánh nhau với bất kỳ ai. Chẳng cần một lời nói trái tai, lập tức người này trở thành kẻ thù của bên. Không một ai có thể đánh bên phun máu đầu, bởi vì bên không hề lùi bước trước bất kỳ điều gì. Bên là người gan dạ cả mà. Khi đã xảy ra rồi, bên chẳng ngại gì để uống mà đi, mặc cho xe cộ thì nhau tránh. Thậm chí, bên còn dám bỏ bê ng “bên chân” với nhà trước mặt với con và hàng xóm.

Bên xóm thấy mình là người ích kỷ, bởi vì bên luôn muốn xin lấy thiên hạ. Thậm chí khi bên vào cổng đèn sáng lên cả đầu, thậm chí bên vẫn cứ đứng xin lấy cho tới bao giờ cái cổng đèn trở lại mới thôi. Có khi bên xin phép chủ nhà đi với một người lạ mà vẫn luôn quên chìa ra khi đi đến phòng nhà u.

Bên xóm thấy mình là người rất cần thận, thậm chí còn như móc chân vào sự nóng của bếp trước khi làm một gì ngon lành ngay bên bếp đun.

Sau cùng, bên xóm thấy mình là người có trí tuệ bởi vì những việc cần làm đã qua đi rồi đi tám tại ông Bành tũ, thậm chí bên vẫn như và như đi như là hàng chục lần, chỉ vì sự khác quên hay không hiểu.

Những buổi là “bên lãnh đôn ông” trên đây khi nhận ra vào, nhận ra một điều trung bình thì tôi đã

mọt bầu khí vui vẻ và đôi lúc đem lại nét đẹp thanh ng, nhng n u đi tới chỗ thái quá, ch c ch n s t o nên nhng b t n, b i vì :

- R u thì trng, nhng u ng vào s làm cho mọt đ và nhu m đen t cách.

Gã xin ghi lại n i đây bài thơ của Đăng Châu :

- Đêm qua anh đi nh u v ,

Đi anh, em thấy tái tê cõi lòng.

Khi đi ch s dàng hoàng,

Khi v x t b t, xang bang phát r u.

Nào đâu chi c kính đi màu,

Cái máy di đng mua đ u mùa xuân.

Nào đâu cái mũ ph t đen,

Cái “dây bao t ”...mọt luôn, kh i tìm.

Nói ra s ti ng s tằm,

Van anh, anh hãy gi thân gi mình.

Nh x a anh v n hi n lành,

C ăn nh u mi t, ri t thành h thân.

Mu n cho v quí, con th ng,

Van anh s m b con đ ng bê tha.

Đêm qua anh đi nh u v ,

Đàng hoàng ch s bay đi...r t nh u.

T đó, gã t h i :

- Phe đ n bà con gái s nhìn hi n t ng nh u nh th nào và s nghĩ gì v k say x n ?

Công b ng mà nói :

- Phe đ n bà con gái không u ng r u, nhng l i r t kh vì r u.

Không c n nói ra thì ai cũng bi t nhng h u qu nghiêm trng r u đã gây nên. N u nh u nhà thì mọt cho bà xã, v a ph i lo n u n ng, l i v a ph i lo thu đ n. Chi n tr ng th t ng n ngang và n ng n c khi cu c vui v a tàn. May phúc n u các chi n h u còn t nh táo bi t đ ng v và ông ch ng leo lên gi ng ng mọt gi c. B ng không, các chi n h u c ng i cù c a, hát h ng hay tâm s còm v i nhau, còn ông ch ng l i quay ra qu y phá, ch i b i hàng xóm, đánh đ p v con thì qu th t là h t n c nói.

Trái l i, n u nh u i ti m ch c ch n s ph i hao t n gi a lúc kinh t gia đình đang g p nh u khó khăn, đ ng th i cũng không đ m b o đ c s trong sáng. Có gi i m i bi t. y là gã ch a đá đ ng t i nhng tai h i v s c kh e, nh t là v h nh phúc, b i vì h u h t các gia đình l c đ c hay h c h c v i nhau ph n l n đ u có chung mọt hi n t ng, đó là ông ch ng say x n.

Một tác giả thuở c phe k p tóc, sau khi quan sát nh ng bi n đ ng trong khu xóm, đã ghi nh n nh sau :

“Có hai gia đình ly d thì c hai ông ch ng đ u là nh ng hũ hèm, dù h đ u là nh ng ng i có h c, m t ông k s và m t ông phó giám đ c. Có ba ph n góa b a còn khá tr , thì ba ng i ch ng c a h đ u ch t vì r u. M t ng i ch ng vì say, gây ra tai n n giao thông b ch n th ng s nảo. M t ng i khác không say nh ng l i do m t k say tông vào anh, gây th ng tích nghiêm tr ng và anh đã m t b nh vi n. M t ng i ch ng khác qua đ i vì đã “t t đ n” trong r u, b i vì r u đã h y ho i lá gan l n nhân cách c a anh ta...Và cho dù không gây ra đ i u gì nghiêm tr ng ch ng a, thì ch ng ng i v nào h ng thú khi ông ch ng m i t i v nhà v i b m t đ gay, m m s c mùi r u và “n t ng” h n là còn nôn th c nôn tháo. M t ph n có đ a con đau m liên miên, ch b o vì nó là “đ a con c a t i th b y”. Ch ng ch hay nh u m i cu i tu n và sau khi đã ngà ngà ông y li n tìm đ n ch và k t qu là đ a con duy nh t c a h c o t o hoài...M t bà m su t đ i quá kh vì có ông ch ng u ng r u, nên khi cô con gái xinh đ p t i tu i l y ch ng, có bao chàng trai theo đ u i, bà ch yêu c u chàng r t ng lai m t đ i u ki n duy nh t, đó là không u ng...r u”.

Theo m t tài li u m i đây c a H i đ ng Giám m c Pháp, thì hàng năm t i n c này có t i 40.000 ng i ch t vì r u và r u là nguyên nhân th ba gây nên t vong, sau b nh ung th và các b nh tim m ch. Vì th , các Giám m c Pháp không ng n ng i g i r u là ch t ma túy đ c h i.

Tr c nh ng h u qu nghi t ng y, theo gã ghi nh n thì l p tr ng cánh đ n bà con gái đ c chia thành hai phe.

Phe th nh t là phe ch ng đ i quy t li t, nh t đ nh không th a hi p v i nh u. Ph i dùng m i bi n pháp t yêu th ng đ n c ng r n khai tr r u cho b ng đ c. Ch ng h n trong nh ng đ p gi t t, ph i gi m b t l ng r u t i đa, ph i nghe ngóng và khi th y có h i men trong nhà, thì l p t c và kiên quy t đ p t t.

Phe th hai là phe nghĩ r ng : già néo thì đ t dây, tr c m t hi n t ng hi n nhiên không th xóa b đ c, đành ph i tìm gi i pháp s ng chung v i r u. Cũng nh đ ng bào vùng đ ng b ng sông C u long, năm nào cũng b ng p n c, nên đành ph i đ a ra nh ng cách th s ng chung v i l t. Gi i pháp này đ c m t ch mô t nh sau :

“Không cho ng đi thì không đ c, vì làm sao mà ngăn ch n. Tôi đành v t vát : anh nh u in ít thôi. Dĩ nhiên là tôi đ c nghe ng h a nh ng l i ng t ngào nh rót vào tai : , anh bi t r i, ch phá m i ch u ng có vài lon...Tranh th v i c ng còn bi t n v và nghe l i v mà tôi k m b t, gi ng nhà đ c b a nào hay b a n y. Ví d có ai m i thì tôi l y lý do sinh nh t con, k ni m ngày g p nhau, quen nhau, yêu nhau, c i nhau...đ t ch c t i nhà cho ng b t đi. Th m chí

Trước khi kết luận, gã xin kể lại một vài mẩu chuyện trên báo “Công an Thành phố” để làm gì mà bắt bớ u khí căng thẳng.

Một chuyển thiên thể hai đầu cực gọi là “ngôi sao có vũ trụ”. Trong một bầu trời, khi đã xong xong, một ánh sáng bên bên :

-
- 10 / 11

Nghe vậy, mặt chỉn hĩa bèn vác dao làm liến. Phép mặt nhất, tay anh ta đâm đĩa nhúng máu. Và thĩ là anh ta hét toáng lên :

- Tao nói giến, tĩ sao tĩ bay liĩ làm thĩ t.

Tĩ nhĩng điũ vĩa trình bày, gã xin liĩ p liĩ câu hĩa :

- Phĩ nhĩ u nhĩ thĩ nào cho đáng mặt mày râu ?

Theo gã nghĩ :

- Tĩ bĩn chĩ t rĩĩ u không phĩ là điũ u xĩ u.

Bĩ vì chính Thánh vĩ nh cũng đã viĩ t :

- Chúa ban rĩĩ u ngon làm no thĩ a lòng ngĩĩ i.

Và thánh Phaolĩ còn khuyên Timĩthĩ nhĩ sau :

- Vì con đau bao tĩ , nên hãy cĩ mà dùng mặt chút rĩĩ u.

Các bác sĩ cũng nói :

- Uống ít rĩĩ u mĩ i ngày, có thĩ làm giĩ m nguy cĩ tim mĩ ch.

Sĩ dĩ rĩĩ u dĩn tĩ nhĩng hĩa quĩ xĩ u là do ngĩĩ i uĩng rĩĩ u không biĩ t kĩ m chĩ và không biĩ t tĩ dĩt cho mình nhĩng liĩn mĩ c, nhĩng giĩ i hĩa n.

Thĩc vậy, khi ngĩĩ vào bàn nhĩ u, phĩ biĩ t giĩ liĩy nhĩn cách cĩ a mình. Rĩ i liĩ còn phĩ biĩ t khi nào nên uĩng, còn khi nào phĩ sĩ tĩ p. Và khi đã dĩ , thĩ dù có bĩ mĩ i mĩ c, cũng phĩ thĩ và mĩ t giĩ t cũng không.

Mĩ t tác giĩ khác đã tóm liĩĩ c nhĩ sau :

“Cái chính là ngĩĩ nhĩ u phĩ có “bĩn lãnh dĩn ông”, biĩ t lúc nào thĩ dĩng liĩ. Hoàn cĩ nhĩ gia dĩĩn mĩ i ngĩĩ i mĩ i khác, nhĩng tĩ t cĩ dĩũ phĩ nĩ m trong giĩ i hĩa n cho phép. Mà ngĩĩ cĩ p phép liĩ chính là bà...vĩ yêu quĩ cĩ a mình”.

Và nhĩ vĩ y :

- Mình phĩ làm chĩ rĩĩ u, chĩ dĩng bao giĩ dĩ cho rĩĩ u làm chĩ mình.